Dosarul nr. 2c-257/23

H O T Ă R Â R E

În numele legii

(dispozitiv)

5 decembrie 2023 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chişinău, sediul Centru

Judecătorul (unipersonal) Badan-Melnic Eleonora

a judecat, la sediul instanței, *în procedură cu privire la cererile cu valoare redusă*, cauza civilă conform cererii de chemare în judecată înaintate de „*****” societate cu răspundere limitată către „*****” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea penalității și

a c o n s t a t a t:

1. În data de 30 ianuarie 2023 societate cu răspundere limitată „*****”, reprezentată de către avocatul Sergiu Agachi, a depus o cerere de chemare în judecată către „*****” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea datoriei în mărime de 9757,90 lei, penalității în mărime de 6000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.
2. Pe 12 iulie 2023 reprezentantul reclamantului „*****” societate cu răspundere limitată, administratorul *****, a depus cerere de renunțare parțială la acțiune și a solicitat încetarea procesului în partea ce ține de pretenția de încasare a datoriei în mărime de 9757,90 lei și continuarea examinării cauzei în partea ce se referă la pretenția de încasare a penalității în mărime de 6000 lei, cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4000 lei și de plată a taxei de stat în sumă de 472,74 lei.
3. Cauza a fost examinată în procedura de soluționare a cererilor cu valoare redusă.

Argumentele participanților la proces

4. În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul „*****” societate cu răspundere limitată a indicat că între „*****” societate cu răspundere limitată și „*****” societate cu răspundere limitată au fost stabilite raporturi contractuale de livrare-recepționare a înghețatei și altor produse, în temeiul Contractului de vânzare-cumpărare din 1 martie

2019. Termenul contractului fiind în stabilit pentru un an, însă, în condițiile pct. 4.2, acesta a fost prelungit tacit și succesiv și pentru anul 2022.

5. Conform cererii de chemare în judecată, în temeiul acestor raporturi juridice „*****” societate cu răspundere limitată s-a obligat să livreze către „*****” societate cu răspundere limitată înghețată și alte produse în cantitatea și sortimentul necesar, iar ultima sa obligat să recepționeze aceste produse și să achite costul lor.
6. Reclamantul notează că „*****” societate cu răspundere limitată a executat în volum deplin obligațiunile asumate, fiind livrată înghețata solicitată de pârât. Pe parcursul perioadei de colaborare reclamantul a livrat, iar pârâtul a recepționat înghețată în sortiment în valoare totală de 154757,90 lei, compusă din suma de 73796,63 lei, ce constituie costul bunurilor livrate în anul 2022, plus 80961,27 lei, ce constituie datoria pentru bunurile livrate până la data de 1 ianuarie 2022. Faptul livrării și recepționării mărfurilor specificate se confirmă, potrivit reclamantului, prin Actul de verificare a datoriilor și facturile fiscale anexate la prezenta acțiune, semnate și ștampilate de ambele părți.
7. În acțiunea formulată inițial reclamantul a specificat că până la ziua înaintării prezentei acțiuni, pârâtul ”*****” societate cu răspundere limitată nu și-a onorat obligațiunile asumate și nu a achitat prețul produselor livrate.
8. Reclamantul a făcut referire la clauza stipulată în p.3.2. al Contractului de vânzare-cumpărare din 1 martie 2019, conform căreia „*****” societate cu răspundere limitată s-a obligat să achite prețul produselor livrate în termen de 14 zile calendaristice calculate de la data livrării acestor produse. Astfel, termenul de achitare a produselor livrate pârâtei s-a calculat din momentul emiterii facturii fiscale pentru fiecare lot de produse livrat și prețul acelor produse livrate a devenit scadent după expirarea termenului de 14 zile din data emiterii facturilor.
9. „*****” societate cu răspundere limitată a indicat în cererea de chemare în judecată că în data înaintării prezentei acțiuni „*****” societate cu răspundere limitată era în întârziere de plată și, contrar obligațiunilor asumate, avea o datorie față de „Laska-Moi” societate cu răspundere limitată în mărime totală de 9757,90 lei. În acest sens, „*****” societate cu răspundere limitată, fiind în întârziere de plată a datoriei, în conformitate cu clauza contractuală stabilită în pct. 4.7. al Contractului de vânzare-cumpărare a înghețatei din 1

martie 2019, raportat la prevederile legale stipulate în art. 947 al Codului Civil, este ținut la plata penalității de întârziere pe perioada de întârziere în mărime de 0,1% calculat din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere, începând cu a 15 zi după eliberarea fiecărei facturi fiscale, potrivit clauzei contractuale stipulate în p. 3.2.

10. Partea reclamantă a specificat în cerere că, luând în considerație mărimea penalității stabilite de contract, „*****” societate cu răspundere limitată datorează întreprinderii cu capital străin „*****” societate cu răspundere limitată suma de 19621,41 lei cu titlu de penalitate contractuală de întârziere, din care reclamanta pretinde doar suma pe care o consideră echitabilă în mărime de 6000 lei cu titlu de penalitate de întârziere.
11. Prin cererea din 12 iulie 2023 reprezentantul reclamantului „*****” societate cu răspundere limitată, administratorul *****, a solicitat încetarea procesului în partea ce ține de pretenția de încasare a datoriei în mărime de 9757,90 lei și continuarea examinării cauzei în partea ce se referă la pretenția de încasare a penalității în mărime de 6000 lei, cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4000 lei și de plată a taxei de stat în sumă de 472,74 lei.
12. În cerere s-a specificat că pârâtul a achitat datoria în mărime de 9757,90 lei pe 30 ianuarie 2024, în data depunerii acțiunii în instanța de judecată, prin transfer bancar și reclamantul nu a cunoscut și nici nu a putut să cunoască despre achitarea efectuată de pârât, iar destinația plății a creat confuzie pentru reclamant, deoarece au fost introduse date eronate despre factura fiscală.
13. Astfel, reclamantul „*****” societate cu răspundere limitată solicită, în urma concretizării cererii, încasarea de la „*****” societate cu răspundere limitată a sumei de 6000 lei cu titlu de penalitate, deoarece în data depunerii cererii de chemare în judecată pârâtul era în întârziere, iar onorarea obligației de plată a datoriei după depunerea cererii de chemare în judecată nu îl scutește de obligația de plată a penalității.
14. Pârâtul „*****” societate cu răspundere limitată a depus referință la cererea de chemare în judecată pe 12 iunie 2024 și a comunicat instanței despre executarea obligației de plată a datoriei în mărime de 9757,90 lei pe data de 30 ianuarie 2023, anexând ordinul de plată nr. 87 din aceeași dată. Cu referire la încasarea penalității, pârâtul a solicitat respingerea pretenției, făcând trimitere la prevederile art. 965 și 966 Cod civil și specificând că, odată stinsă obligația de bază, nu se mai pot cere dobânzi și penalități.

Aprecierea instanței de judecată

15. Studiind materialele cauzei, apreciind pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată, în raport cu probele prezentate, instanța de judecată consideră cererea de chemare în judecată neîntemeiată, fiind pasibilă de a fi respinsă, reieșind din considerente expuse în cele ce urmează.
16. Din materialele cauzei instanța de judecată a stabilit că în data de 1 martie 2019 între „*****” societate cu răspundere limitată și „*****” societate cu răspundere limitată a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a înghețatei și altor produse (f. d. 10-10 *verso*).
17. În baza actului de verificare întocmit unilateral de „*****” societate cu răspundere limitată pe 30 ianuarie 2023, „*****” societate cu răspundere limitată îi datora vânzătorului suma de 9757,90 lei, în baza contractului respectiv și a facturilor fiscale anexate la cererea de chemare în judecată (f. d. 11-12; 13-30).
18. Pe 30 ianuarie 2023 „*****” societate cu răspundere limitată a efectuat un transfer bancar în contul beneficiarului „*****” societate cu răspundere limitată în sumă de 9757,90 lei, potrivit ordinului de plată nr. 87 din 30 ianuarie 2023, cu indicarea destinației plății: plata pentru marfa conform facturii f/nr din 26 aprilie 2019.
19. Reclamantul „*****” societate cu răspundere limitată a acceptat plata respectivă ca fiind executare a obligației de plată a datoriei, chiar dacă a menționat că inițial s-a creat o confuzie referitoare la destinația plății, fiind vorba despre o factură inexistentă. Astfel, instanța de judecată se va expune inițial referitor la cererea de renunțare la pretenția de încasare a datoriei în sumă de 9757,90 lei și încetarea procesului în această parte, iar ulterior la fondul soluționat prin hotărâre cu privire la încasarea penalității.
20. În conformitate cu art. 265 lit. c) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care reclamantul a renunțat la acțiune, renunțul fiind admis de instanță.*
21. Judecătorul consideră că prin depunerea cererii de renunțare la acțiune reclamantul și-a asumat în măsură suficientă faptul cunoașterii efectelor prevăzute la art. 266 Cod de procedură civilă.

22. Astfel, din considerentele menționate și, având în vedere faptul că, în conformitate cu art. 60 alin.(5) Cod de procedură civilă, renunţul la acțiune (pretenție) nu contravine legii și nu încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite renunțarea la pretenție și de a înceta procesul în cauza civilă intentată în baza cererii de chemare în judecată depuse de „*****” societate cu răspundere limitată către „*****” societate cu răspundere limitată privind încasarea datoriei și penalității, în partea pretenției de încasare de la „*****” societate cu răspundere limitată în beneficiul „*****” societate cu răspundere limitată a datoriei contractuale în mărime de 9757,90 (nouă mii șapte sute cincizeci și șapte, 90) lei.
23. În ceea ce privește pretenția de încasare a penalității în mărime de 6000 lei, instanța de judecată o va respinge ca fiind neîntemeiată.
24. Se stabilește inițial că, potrivit pct. 4.7 al contractului de vânzare-cumpărare din 1 martie 2019, părțile au stabilit că *pentru neexecutarea obligației de plată în termenele indicate la pct. 3.2. din contract, cumpărătorul va plăti vânzătorului o penalitate în mărime de 0,1% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere*.
25. În conformitate cu prevederile art. 947 Cod civil, *(1) Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). (3) Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere*.
26. *Clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancţiunea nulităţii absolute*, potrivit art. 948 Cod civil.
27. Instanța de judecată stabilește că părțile au îndeplinit rigoarea de formă și au înserat în contract clauza contractuală (penalitatea), ceea ce validează dreptul vânzătorului de a cere penalitatea, de principiu.
28. Fără a se expune asupra cuantumului penalității, instanța de judecată atestă însă, primar, că vânzătorul a ratat posibilitatea de a pretinde penalități după acceptarea executării, în conformitate cu prevederile art. 949, alin. (3) Cod civil, care statuează că, *în cazul în care*

a primit executarea, creditorul poate cere plata penalităţii ***numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării***.

29. În speță reclamantul „*****” societate cu răspundere limitată, vânzătorul, nu și-a rezervat dreptul de a cere penalități în data primirii executării și nici imediat acceptării acesteia și renunțării la pretenția de încasare a datoriei de bază în mărime de 9757,90 lei.
30. Se atrage atenția că, deși plata a fost efectuată pe 30 ianuarie 2023, cererea de concretizare a fost depusă de reclamant pe 12 iunie 2023 (aproximativ peste 5 luni), ceea ce consolidează ipoteză că la primirea executării din 30 ianuarie 2023, *cu luarea în considerație a unui termen rezonabil de procesare a datelor bancare și intrare a banilor în cont*, vânzătorul „*****” societate cu răspundere limitată nu a făcut nicio rezervă pentru pretinderea penalităților, cunoscând circumstanța de efectuare a plății în aceeași dată cu depunerea acțiunii.
31. Instanța menționează că, în ipoteza în care acțiunea reclamantului ar fi fost pe rolul instanței de judecată la data executării obligației de plată, o astfel de rezervă nu ar fi fost necesară, în condițiile în care cumpărătorul ar fi cunoscut această cerere a vânzătorului ca pretenție a reclamantului, dar în condițiile din speță nu se poate stabili cert dacă obligația de plată era stinsă la momentul depunerii acțiunii sau a fost stinsă imediat după depunerea acesteia. Cu siguranță se poate constata doar că executarea a precedat punerea cererii de chemare în judecată pe rolul instanței de judecată.
32. În temeiul argumentelor de mai sus instanța de judecată concluzionează că reclamantul „*****” societate cu răspundere limitată nu este îndreptățit să ceară penalitatea în mărime de 6000 lei de la pârâtul „*****” societate cu răspundere limitată și pretenția acestuia se va respinge ca neîntemeiată.
33. Cât privește pretențiile de compensare a cheltuielilor de judecată pentru plata taxei de stat și asistența juridică, instanța de judecată la fel le va respinge, din moment ce reclamantul a pierdut procesul, iar potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.*
34. Aceeași rațiune se regăsește și la art. 96 Cod de procedură civilă, care prevede că *(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au*

fost reale, necesare şi rezonabile. (1[1]) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

35. Se va puncta că în conformitate cu prevederile de la art. 97, alin. (2) Cod de procedură civilă, *Dacă reclamantul renunţă la pretenţii din cauza faptului că au fost satisfăcute benevol de către pîrît după intentarea acţiunii, instanţa, la cererea reclamantului, îl obligă pe pîrît să compenseze acestuia toate cheltuielile de judecată suportate în legătură cu intentarea procesului, inclusiv suma cuvenită pentru asistenţă juridică.*
36. În conținutul hotărârii s-a constatat imposibilitatea stabilirii consecutivității acțiunilor părților în sensul depunerii acțiunii și executării obligației de plată, aceste acte datând deopotrivă cu ziua de 30 ianuarie 2023, astfel aplicarea normei de la art. 97, alin. (2) Cod de procedură civilă nu este posibilă.
37. În final, cu titlu de concluzie, instanța de judecată atestă caracterul neîntemeiat al acțiunii și hotărăște în modul expus în partea dispozitivă a prezentului act judecătoresc.
38. În conformitate cu art. 236, 238-241, 276[3]-276[4] Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Acțiunea civilă înaintată de „*****” societate cu răspundere limitată către „*****” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea penalității și compensarea cheltuielilor de judecată se respinge ca neîntemeiată.

În partea pretenției de încasare de la „*****” societate cu răspundere limitată în beneficiul „*****” societate cu răspundere limitată a datoriei contractuale în mărime de 9757,90 (nouă mii șapte sute cincizeci și șapte, 90) lei, procesul civil încetează ca urmare a renunțării la pretenție.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău. Eventuala decizie a instanței de apel nu se supune recursului, fiind definitivă şi irevocabilă de la pronunțare.

Judecătorul **Eleonora Badan-Melnic**